

Arrest

nr. 87 382 van 11 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 16 mei 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 10 april 2012 waarbij aan de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf toegestaan met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat R. VAN DE SIJPE en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 juli 2010 dienen verzoekers een asielaanvraag in. Op 20 januari 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissingen dienen verzoekers een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 79 825 van 20 april 2012 wordt de toekenning van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus opnieuw geweigerd.

Op 29 oktober 2010 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 20 december 2010 wordt het medisch dossier overgemaakt voor advies aan de arts-adviseur die op 24 december 2010 in zijn advies meedeelt dat tweede verzoekster op een zodanige wijze lijdt aan een aandoening dat deze momenteel een reëel risico vormt voor het leven of de fysieke integriteit zodanig dat vanuit medisch oogpunt een terugkeer naar het herkomstland of land van verblijf voor de periode van één jaar niet aangewezen is.

Op 29 december 2010 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris de voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen. Zij worden in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig voor de duur van 12 maanden.

Op 29 november 2011 dienen verzoekers een aanvraag in tot verlenging van hun tijdelijke verblijfsmachtiging. Het dossier is door de gemachtigde van de staatssecretaris overgemaakt voor advies aan de arts-adviseur. Op 4 april 2012 wordt het medisch advies overgemaakt waarbij de arts-adviseur stelt dat er vanuit medisch oogpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland.

Op 10 april 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij aan de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf geen gunstig gevolg kan worden gegeven, aan verzoekers ter kennis gebracht op 26 april 2012. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“NAAM:

(Decl.:)R., B. R.R.Nr: (...)

Geboren te Kumanovo op (...)1980

(Decl.:)R., R. R.R.Nr: (...)

Geboren te Kumanovo op (...)1980

+kinderen

(Decl.:)R., S. R.R.Nr: (...)

Geboren te Kumanovo op (...)1999

(Decl.:)R., E. R.R.Nr: (...)

Geboren te Leuven op (...)2011 Nationaliteit: Macedonië

Adres: (...)

Onder verwijzing naar de aanvraag die op datum van 29/11/2011 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, heb ik de eer u mee te delen dat, overeenkomstig artikel 10 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007), aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Redenen :

Overwegende dat betrokkenen een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten hebben ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 22/11/2010. Dat dit verzoek door onze diensten op 29/12/2010 gegrond werd verklaard waarna betrokkenen in het bezit werden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (BIVR) geldig van 22/09/2010 tot 21/12/2010, dat dit BIVR een tweede maal werd verlengd op datum van 08/02/2011 tot 25/01/2012.

Overwegende dat dit BIVR niet langer mag worden verlengd daar de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft m.n.

De in de aanvraag aangehaalde medische problemen kunnen niet langer worden weerhouden als grond om een verlenging van de verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering

van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Er worden medische elementen aangehaald voor R, R (R.R.: ...)

De arts-adviseur evalueerde deze gegevens (zie medisch verslag dd. 04.04.2012 in gesloten omslag) en concludeerde: "Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Reden van de maatregel:

- De omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend bestaan niet langer of zijn zodanig gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980).

Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat werd afgegeven aan betrokkenen dient door uw diensten te worden ingehouden.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan R., R. (R.R.: ...) te willen overhandigen."

Op 24 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissingen houdende de bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

Op 28 mei 2012 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet omwille van de medische problemen van hun kind. Op 31 mei 2012 wordt het medisch dossier voor advies overgemaakt aan de arts-adviseur. Op 5 juni 2012 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk verklaard.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enig middel voeren verzoekers de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

"Iedere beslissing van de overheid dient in alle redelijkheid en met de nodige zorgvuldigheid te worden genomen.

Het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

EERSTE ONDERDEEL

In casu stelt verwerende partij dat de verlenging van de machtiging van voorlopig verblijf, voordien toegestaan op grond van medische redenen, niet kan worden toegestaan.

Als voorwaarden voor verlenging van verblijfsmachtiging had verwerende partij bij haar schrijven van 29.12.2010 nochtans het volgende gesteld:

'Tussen de 45ste en de 35ste dag voor de vervaldatum van de verblijfsvergunning dient betrokkene via de Burgemeester van de verblijfplaats een verzoek tot verblijfsverlenging te richten voorzien van volgende bewijsstukken:

- een geldig arbeids- of beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling (tenzij de betrokkene arbeidsongeschikt is, welk aangetoond wordt d.m.v. een medisch getuigschrift)

- een recent medisch getuigschrift (voor R.R.) dat de therapietrouw bevestigt en opgesteld is door de geneesheer die de therapeutische opvolging verzekert
- een geldig nationaal erkend en door de nationale overheden afgeleverd reisdocument/papsoort.'

Middels het schrijven van hun raadsman van 25 november 2011 werden de gevraagde documenten overgemaakt aan de burgemeester van Schaarbeek, alsook enkele bijkomende documenten omtrent de werksituatie van verzoeker (bewijzen van het zoeken van werk én de reden van tijdelijke onmogelijkheid tot het verrichten van arbeid, aangetoond a.d.h.v. een medisch attest) en de zorgwekkende medische situatie van hun zoon Enis. Op grond van deze documenten werd een verlenging van verblijf gevraagd. Uit de bestreden beslissing van 10.04.2012 blijkt evenwel dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met alle documenten (en argumenten) die verzoekers heeft laten overmaken via hun raadsman.

De raadsman van verzoeker deelde in zijn schrijven nochtans het volgende mee:

'Vooreerst leggen mijn cliënten hun geldig paspoort (stuk 1) voor.

Daarnaast treft u ook de geldige arbeidskaart van de heer R. aan (stuk 2), alsook een attest van inschrijving als werkzoekende bij A. (stuk 3). Tot op heden heeft hij nog geen werk kunnen bekomen. Evenwel heeft hij intussen een attest van inburgering verkregen (stuk 4), en volgt hij tot op heden Nederlandse lessen (stuk 5) om zijn kansen op de arbeidsmarkt te vergroten.

Tevens legt de heer B. R. een medisch getuigschrift (stuk 7) neer waaruit blijkt dat het op dit ogenblik voor hem erg moeilijk is om te werken gelet op de medisch problemen binnen het gezin:

niet alleen van zijn vrouw, doch tevens omwille de ernstige medische situatie van hun zoon Enis (nieuw element) die aanzienlijke zorgen nodig heeft ten gevolge van ernstige hartproblemen (opname in ziekenhuis van 25.09 tot 15.10 na hartoperatie en thans nog steeds herstellende) (zie medisch getuigschrift Prof E. dd. 28.10.2011 + bijlage - stuk 9). De wederkerende ziekenhuisopnames gepaard gaand met de daarbij horende aanzienlijke zorgen, maakt het voor de heer R. eveneens erg moeilijk om werk te vinden (stuk 7). Gelet op de medische toestand van zijn vrouw, komen de zorgen van de medische situatie van hun zoon voornamelijk op de schouders van verzoeker terecht.

Het kan vooreerst niet worden ontkend dat deze documenten tegemoetkomen aan de voorwaarden voor verlenging zoals gevraagd in het schrijven van verwerende partij van 29.12.2010. De documenten laten immers de arbeidssituatie van verzoeker zien én bevestigen ook de therapietrouw van verzoekster.

Alleen al om deze reden had verwerende partij de aanvraag tot verlenging moeten toekennen.

Bovendien moet worden opgemerkt dat uit de bestreden beslissing nergens blijkt dat de stukken 1-9 mee in overweging werden genomen, terwijl deze niet alleen essentieel zijn in het licht van het vervullen van de voorwaarden tot verlenging zoals opgelegd door verwerende partij in haar beslissing van 29.12.2010, doch evenzeer enkele medische elementen laten zien voor hun zoon Enis op grond waarvan een verlenging van verblijf kan worden gerechtvaardigd.

Het getuigt dan ook van een kennelijke onredelijkheid, minstens vormt het een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel dat de verwerende partij in haar beslissing niks stelt aangaande de ernstige medische problematiek van Enis, laat staan dat uit de motivering blijkt dat zulks mee in overweging zou zijn genomen in de beslissing tot weigering van verlenging van het tijdelijk verblijf.

De medische attesten aangaande de medische situatie van Enis werden bovendien evenmin overgemaakt aan de geneesheer-ambtenaar. Deze arts-adviseur stelde immers dat 'er niet nader gespecificeerde gezondheidsproblemen zouden zijn bij de jongen.' Nochtans was het medisch attest meegegeven met het verzoek tot verlenging, doch blijkbaar werd zulks niet mee overgemaakt aan de arts-adviseur.

Geheel ten onrechte stelt de bestreden beslissing dan ook louter:

Er worden medische elementen aangehaald voor R., R. (R.R.: ...)

De arts-adviseur evalueerde deze gegevens (zie medisch verslag dd. 04.04.2012 in gesloten omslag) en concludeerde: "Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt / voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

Niet alleen voor verzoekster, doch ook voor haar zoon Enis werden er immers medische elementen aangehaald. Dat verwerende partij dan ook ten onrechte de aanvraag tot verlenging heeft afgewezen, en louter en alleen rekening heeft gehouden met de medische elementen zoals aangehaald voor verzoekster.

Verwerende partij had ook met alle andere argumenten rekening moeten houden, zodat moet worden aangenomen dat zij haar beslissing niet afdoende heeft gemotiveerd.

Dat het middel dan ook ernstig is.

TWEEDE ONDERDEEL

Geheel ten onrechte gaat verwerende partij er bovendien van uit dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging tot verblijf oorspronkelijk werden toegestaan zodanig gewijzigd zijn dat de machtiging niet langer nodig is.

De medische toestand van verzoekster wordt thans afgedaan als onvoldoende ernstig in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Nochtans blijkt uit het door verzoekers overgemaakte medisch attest aangaande mevrouw R. R. dd. 23.11.2011 dat haar medische toestand geëvolueerd is en zelfs gelieerd is aan medische problematiek van haar zoon Enis. Door diens medische problemen is er bij verzoekster sprake van angst en depressie. Zij dient hierdoor zelfs 2 maal per maand op consult te gaan bij een psycholoog. Deze consulten gaan overigens ook op vandaag nog steeds door.

Net zoals er ten tijde van de aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van medische redenen (art. 9ter Vw.) sprake was van depressie en angstgevoelens met mogelijks miskraam tot gevolg, heerst er bij verzoekster nog steeds deze ernstige gemoedstoestand omwille van de medische problematiek (m.n. een ernstige hartafwijking) bij haar zoon Enis.

In het licht daarvan is het dan ook bevreemdend dat de depressie van verzoekster thans niet meer als ernstig zou kunnen worden beschouwd. Verkeerdelijk wordt dan ook in de bestreden beslissing gesteld dat de omstandigheid op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan zodanig zou zijn gewijzigd dat de machtiging tot verblijf niet langer nodig is.

Uit de motivatie van de bestreden beslissing blijkt overigens niet waarom de ernst van de huidige depressie van verzoekster als minder ernstig kan worden beschouwd in vergelijking met de ernst van de depressie ten tijde van het verzoek tot verblijfsmachtiging om medische redenen.

Daarenboven, en wanneer zou worden aangenomen dat er sprake is van verandering van de medische situatie van verzoekster (quod certe non), werd in tegenstelling tot hetgeen wordt voorgehouden in de bestreden beslissing sowieso niet nagegaan of deze verandering al dan niet een voorbijgaand karakter heeft. Om zulks na te gaan, had de geneesheer-adviseur verzoekster uiteraard persoonlijk moeten onderzoeken, louter dan op basis van een medisch attest van november 2011 een oordeel te vellen. Sinds het indienen van het verzoek tot verlenging en het advies van de geneesheer-adviseur waren immers meer dan 4 maanden verlopen en kon de geneesheer dan ook geen up-to-date advies omtrent de medische toestand van verzoekster meer vellen.

Het vormt dan ook een miskennis van de zorgvuldigheidsplicht, minstens is er sprake van miskennis van het redelijkheidsbeginsel doordat zonder persoonlijk onderzoek van verzoekster werd geoordeeld dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging tot verblijf oorspronkelijk werden toegestaan zodanig gewijzigd zijn dat de machtiging niet langer nodig is."

2.2 Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Wat het redelijkheidsbeginsel betreft, wijst de Raad verzoekster erop dat het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toelaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men zich op zicht van de opgegeven motieven tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort zijn beoordeling van de aanvraag om verlenging van de voorlopige machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag tot verlenging is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers op 29 oktober 2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf hebben ingediend omwille van medische redenen met betrekking tot tweede verzoekster.

Op 20 december 2010 werd het medisch dossier overgemaakt aan de arts-adviseur voor een advies betreffende de medische toestand van tweede verzoekster. De arts-adviseur concludeerde in zijn advies van 24 december 2010 het volgende: *“Betrokkene lijdt op zodanige wijze aan een aandoening dat deze momenteel een reëel risico vormt voor het leven of de fysieke integriteit zodanig dat vanuit medisch oogpunt een terugkeer naar het herkomstland of land van verblijf voor de periode van één jaar niet aangewezen is.”* De arts adviseerde *“haar een verblijf toe te kennen voor de duur van één jaar. Daarna is er m.i. geen medisch bezwaar tegen terugkeer naar het land van herkomst.”*

Op 29 december 2010 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris de verblijfsmachtiging toe te kennen voor de duur van 12 maanden. Deze beslissing werd aan verzoekers ter kennis gebracht op 5 januari 2011 samen met de voorwaarden waaronder het tijdelijk verblijf eventueel kan worden verlengd. Met name: *“Tussen de 45ste en de 35ste dag voor de vervaldatum van de verblijfsvergunning dient betrokkene via de Burgemeester van de verblijfplaats een verzoek tot verblijfsverlenging te richten voorzien van volgende bewijsstukken:*

- *een geldige arbeids- of beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling (tenzij de betrokkene/n arbeidsongeschikt is, welk aangetoond wordt d.m.v. een medisch getuigschrift)*
- *een recent medisch getuigschrift (voor R.R.) dat de therapietrouw bevestigt en opgesteld is door de geneesheer die de therapeutische opvolging verzekert*
- *een geldig nationaal erkend en door de nationale overheden afgeleverd reisdocument/paspoort.”*

De beslissing vermeldt bovendien uitdrukkelijk dat *“de geldigheid van dit verblijfsdocument (...) slechts (wordt) verlengd na voorafgaande toelating van de Medische Sectie van de Dienst Humanitaire Regularisaties”*.

Bij schrijven van 25 november 2011 vragen verzoekers om de verlenging van de machtiging tot verblijf.

De medische stukken worden op 3 april 2012 overgemaakt voor advies aan de arts-adviseur.

Op 4 april 2012 luidt de conclusie van de arts-adviseur in zijn advies als volgt:

“Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op en een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”

In de bestreden beslissing van 10 april 2012 citeert verweerder de conclusie van de arts-adviseur in zijn advies en leidt hieruit af dat *“het niet langer blijkt*

1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

Verweerder concludeert vervolgens dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is.

Verzoekers betogen dat geen rekening werd gehouden met alle documenten die verzoekers via hun raadsman overmaakten tot verlenging van de machtiging. Verzoekers menen dat zij hebben voldaan aan de voorgeschreven voorwaarden om de verlenging te bekomen doordat zij documenten in verband met de arbeidssituatie van verzoeker en documenten die de therapietrouw van verzoekster bevestigen, hebben voorgelegd. De Raad merkt evenwel op dat het niet is omdat zij voldoen aan alle ‘opgevraagde documenten’ dat hen een ‘automatische’ verlenging van de verblijfsmachtiging moet worden toegekend. In de beslissing van 29 december 2010 waarin de voorwaarden voor een eventuele verlenging is uiteengezet, werd immers uitdrukkelijk vermeld dat de verblijfsmachtiging slecht kan worden verlengd na voorafgaande toelating van de medische sectie van de Dienst Humanitaire Regularisaties. Waar verzoekers aldus menen dat zij door het voorleggen van alle opgevraagde documenten automatisch ‘recht’ hebben op een verlenging van hun verblijfsmachtiging kunnen zij niet worden gevolgd.

Verzoekers betogen vervolgens dat de stukken 1 tot 9 in bijlage van hun aanvraag tot verlenging niet in overweging zijn genomen. De Raad stelt vast dat de stukken 1 tot 9 in bijlage van hun aanvraag de volgende stukken betreffen: paspoorten, arbeidskaart van 17 februari 2011, attest van inschrijving Arctiris, attest van inburgering, deelcertificaat Nederlands, attest van lerares Nederlands, medisch attest voor verzoeker, medisch attest voor zoon Enis en medisch getuigschrift voor zoon Enis.

De Raad merkt opnieuw op dat het niet is omdat verzoekers documenten voorlegden in verband met de tewerkstelling en andere opgevraagde documenten, zij in aanmerking kunnen komen voor een 'automatische' verlenging van de verblijfsmachtiging. De voorlegde documenten werden onderzocht en vereisten een uitdrukkelijk beslissing om een verlenging van de verblijfsmachtiging toe te staan. Uit de beslissing van 29 december 2010 blijkt bovendien dat voor de verlenging van het tijdelijk verblijfsrecht een "recent medisch getuigschrift" inzake verzoekster werd opgevraagd waaruit haar therapietrouw zou blijken en dat zou opgesteld zijn door de geneesheer die de therapeutische opvolging verzekert. Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster een attest van een psycholoog voorlegt van 15 november 2011 die haar therapietrouw bevestigt vanaf april 2011. Daarnaast legt zij een medisch certificaat voor van 23 november 2011 die de behandeling met medicatie tot 1 april 2011 en een psychologische ondersteuning tweemaal per maand bevestigt. Uit het advies van de arts-adviseur blijkt dat hij wel degelijk rekening heeft gehouden met deze medische attesten en deze heeft beoordeeld. De arts-adviseur weerhoudt uit deze beschikbare medische gegevens dat de aandoeningen waaraan verzoekster lijdt niet als ernstig in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd. Hij stelt vast dat "*op basis van de vermelde gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen*". In de mate verzoekers het niet eens zijn met deze beoordeling door de arts-adviseur weerleggen zij dit niet door opnieuw naar dezelfde documenten te verwijzen. Waar verzoekers menen dat er ten onrechte geen rekening is gehouden met de door hen voorgelegde medische attesten in verband met verzoeker en in verband met hun zoon, kunnen zij niet worden gevolgd. De tijdelijke verblijfsmachtiging werd toegekend op basis van de medische aandoeningen van verzoekster. Voor een eventuele verlenging van die verblijfsmachtiging werd bovendien een recent medisch getuigschrift van verzoekster opgevraagd. Verzoekers kunnen verweerder thans bezwaarlijk verwijten geen rekening te hebben gehouden met de medische problemen waarmee verzoeker of hun zoon te kampen hebben. Voor de medische aandoeningen van verzoeker of van hun zoon staat het verzoekers vrij om een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in te dienen, hetgeen zij *in casu* overigens hebben gedaan bij schrijven van 28 mei 2012.

Verweerder is aldus *in casu* alle pertinente gegevens nagegaan die hij noodzakelijk achtte om zijn beslissing te kunnen nemen. De door verzoekers aangehaalde elementen met betrekking tot de medische toestand van verzoekster werden onderzocht door de arts-adviseur en werden niet weerhouden. Verzoekers aangevoerde grieven maken geenszins aannemelijk dat verweerder niet in alle redelijkheid tot de bestreden beslissing is gekomen. De bestreden beslissing steunt op dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen. Uit de bespreking hierboven blijkt dat de administratie zich bij het nemen van de bestreden beslissing gebaseerd heeft op alle aangehaalde medische argumenten met betrekking tot verzoekster, alsook op het advies gegeven door de arts-adviseur en derhalve zorgvuldig te werk is gegaan. Aldus werd het zorgvuldigheidsbeginsel niet geschonden. Uit de voormelde bespreking blijkt dat de verweerder op basis van de objectieve gegevens aanwezig in het dossier in alle redelijkheid tot de huidige beslissing kon komen. De schending van het redelijkheidsbeginsel wordt bijgevolg niet aannemelijk gemaakt.

In het tweede onderdeel van het middel menen verzoekers dat de gemoedstoestand van verzoekster nog steeds ernstig is. Zij achten het bevreemdend dat de depressie van verzoekster thans niet meer als ernstig zou kunnen worden beschouwd. Bovendien, zelfs indien zou worden aangenomen dat er sprake is van verandering in haar medische situatie, is er niet nagegaan of deze verandering een al dan niet voorbijgaand karakter heeft.

Uit het advies van de arts-adviseur van 24 december 2010 blijkt dat in hoofde van verzoekster als medische aandoening "risicozwangerschap" werd weerhouden. Verzoekers kunnen niet ernstig beweren dat deze medische aandoening heden dient te worden weerhouden terwijl verzoekster niet meer zwanger is. Uit het advies van de arts-adviseur van 4 april 2012 blijkt dat verzoekers "*depressie, angst en migraine*" niet kan worden weerhouden als "*ernstig binnen het kader van art 9ter van de vreemdelingenwet van 15 december 1980*". Verzoekers gaan er ten onrechte vanuit dat verzoekers

depressie de grondslag was voor de toekenning van de voorlopige verblijfsmachtiging. Waar verzoekers thans de depressie inroepen om reden van de verlenging van de verblijfsmachtiging stelt de arts-adviseur vast dat haar gemoedstoestand haar niet verhindert te reizen en zij geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen. De arts-adviseur concludeert dat uit de beschikbare medische gegevens geen actuele aandoening blijkt die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Waar verweerder oordeelt in de bestreden beslissing dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat de machtiging niet langer nodig is, tonen verzoekers niet aan dat het oordeel kennelijk onredelijk is. Zij gaan er verkeerdelijk van uit dat de gemoedstoestand van verzoekster niet de enige grond was voor het toekennen van de voorlopige verblijfsmachtiging.

De arts-adviseur verschaft een advies, kan zo nodig de vreemdeling onderzoeken en/of bijkomend advies inwinnen van deskundigen. Het is aan de arts-adviseur evenwel toegestaan om zich voor zijn advies uitsluitend te baseren op de door verzoekers neergelegde medische attesten zonder de vreemdeling zelf te onderzoeken indien hij de mening is toegedaan dat hij ook zonder een eigen onderzoek een onderbouwd advies kan geven. De arts-adviseur betwist in zijn advies niet dat verzoekster lijdt aan een depressie, angst en migraine doch hij oordeelt dat de gemoedstoestand van verzoekster niet kan worden weerhouden als ernstig in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, nu zij kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen. Verzoekers tonen het tegendeel niet aan door te betogen dat de arts-adviseur geen “*persoonlijk onderzoek*” heeft gedaan of geen “*up-to-date*” medisch attest heeft opgevraagd. In de mate verzoekers het niet eens zijn met het oordeel van de arts-adviseur vragen zij om een nieuwe beoordeling van de medische gegevens van verzoekster. De Raad treedt evenwel op als annulatierechter en niet als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. De Raad onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van de feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. Verzoekers tonen niet aan dat de arts-adviseur de voorgelegde gegevens bij de aanvraag tot verlenging van de verblijfsmachtiging niet correct zou hebben beoordeeld. Gelet op het feit dat de arts-adviseur adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt op een terugkeer naar het herkomstland, is het evenmin kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris om het advies van de arts-adviseur te volgen.

Een schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN